

## Otte gejstlige Selvbiografier.

Ved **Bjørn Kornerup.**

---

I den foran (S. 53) nævnte Vitaprotokol for Aarene 1785—1842 i Aarhus Bispearkiv, fra hvilken Biskop Jørgen Hees Selvbiografi er hentet, findes som omtalt ogsaa talrige andre Biografier, hvoraf dog den største Del er saa kortfattede og skematisk redigerede eller hidrører fra Personer, der ikke siden har efterladt sig dybere Spor i Kirkehistorien, at der næppe vilde være Grund til at levere nogen Udgave af dem. Derimod kan der af den ensformige Masse udskilles en mindre Gruppe Selvbiografier, som formentlig tør paaregne noget større Interesse, og som derfor nedenfor skal meddeles, og det saa meget mere, som de — en enkelt fraregnet — ikke tidligere synes at have været benyttede, og tilmed findes paa et ikke helt let tilgængeligt Sted. I de fleste Tilfælde stammer de her nævnte selvbiografiske Optegnelser fra Mænd, som senere kom til at indtage en ret fremskudt Plads i dansk Kirkeliv, hvorfor der kildemæssigt set er særlig Grund til at skønne paa de første samlede, af de paagældende selv givne Fremstillinger af deres Levned. I nogle enkelte Tilfælde skyldes Biografierne dog mindre kendte Mænd, men indeholder til Gengæld saa ejendommelige Enkeltheder, at de vel kan gøre Krav paa at drages frem af deres Skjul<sup>1</sup>.

---

<sup>1</sup>) Udeladt er derimod en — iøvrigt ikke uinteressant — latinsk Selvbiografi fra 1841 af Lic. theol. Chr. Werliin, da den i alt væsentligt er overensstemmende, ja for en stor Del ordret identisk, med den Selvbiografi, Werliin har offentliggjort i Universitetsprogrammet til Re-formationsfesten 1838 S. 38—40.

Af de 8 her meddelte Selvbiografier er Halvdelen skrevet paa Latin og kan, med individuelle Forskelligheder, gælde som ret karakteristiske Prøver paa den Tone og Stil, som man ved saadanne Lejligheder plejede at anvende i Datiden. Mærkelig er ogsaa den Stemning, der trods al Knap-  
hed i Fremstillingen af og til kommer frem, og som hos de unge ordinerede Præster ofte faar et stærkt Anstrøg af Forsagthed ved at skulle forlade Hjem og Slægt for at drage ud til ukendte Egne og Mennesker.

Ikke alle Selvbiografierne i Vitaprotokollen er egenhændigt indførte, idet de jævnlig er blevet ført til Bogs efter de paagældendes Meddelelser af en Skriver paa Biskopkontoret, hvad der ikke altid har været til Gavn for Tekstgengivelsen, — navnlig er de latinske Vitæ paa flere Steder blevet grundigt forvanskede. Biografierne er i Aftrykket gengivne ord- og bogstavret, men medens det maatte synes rimeligt at vise den største Omhu ved Gengivelsen af de egenhændige Skriftstykker, har Udgive-  
ren ikke taget i Betænkning at stille sig friere overfor de af Skriven-  
derne indførte Biografier (Nr. 1, 7 og 8), idet aabenbare Skrivefejl og Inkonsekvenser stiltiende er blevet rettede.

Det medtagne Udvalg omfatter i kronologisk Rækkefølge Biografier af følgende Personer: 1. Otto Fabricius, 2. Niels Bruun, 3. Jens Hornsyld, 4. Thomas Schatt Rørdam, 5. Tage Christian Müller, 6. Jens Henrik Larsen, 7. Hans Christian Lyngbye og 8. Johan Gunløg Gunløgsen Briem.

# 1.

Aar 1744 d. 6 *Martii* er jeg<sup>1</sup> fød i *Rudkiøbing* paa Lange-  
land, hvor min Fader HE<sup>r</sup> *Hans Fabricius* var Sognepræst

---

<sup>1</sup>) Om Grønlandsmissionæren og Zoologen Otto Fabricius, der døde 20. Maj 1822 som Sognepræst ved Vor Frelsers Kirke paa Christianshavn, Dr. theol. og titulær Biskop, se især Bjørn Kornerup, Schultz-Lorentzen og Ad. S. Jensen, Biskop, Dr. theol. Otto Fabricius, Kbhvn. 1923. (Særtryk af Meddelelser om Grønland, LXII).

og Provst over *Nørre Herred*, som allerede længe siden er død, min Moder *Else Cathrine Ursin*, som endnu lever i *Schrøbeløv* paa Langeland som Enke og *Pensionist* af Kaldet. I min pure Ungdom blev jeg holdt til Studeringer, underviist af den velstudeerte Person *Christian Rasmusen*, som den Tid *conditionerede* i min Sl. Faders Huus og siden blev Chorsdegn og Klokker i *Rudkiøbing*. Og skjønt det behagede Gud tilig at bortkalde min Fader, hvorved mit Haab om Studeringernes fortsættelse næsten forsvant, saa hialp dog en ømtænkende Morbroder HE<sup>r</sup> *Lars Christopher Ursin*, Sognepræst til *Lindelse* paa Langeland, saavel som ovenmelte min *Informator* HE<sup>r</sup> *Rasmusen*, at det blev saavidt tilendebragt, saa jeg 1762 underkastede mig *Examen* af HE<sup>r</sup> *Rector Svane* i *Nyborg*, og af ham forsynet med *Testimonium* blev samme Aar forsendt til *Academiet* og blev indskreven blant *Studerterne* i mit 18<sup>de</sup> Aar, forblev saa ved *Academiet* min heele *Studerter-Tid*; Aaret derpaa var til *Examen Philosophicum* og fik *characterem Laudabilem*. Strax efter denne blev mig tilbuden Plads som *assistent* ved Landmaalingen, men som det *Mathematiske* og *Physiske* alleene vare mine *Bi-Studia*, afslog jeg Tilbudet for ikke at bringes forvidt fra mit Hoved-*Studium Theologien*, over hvilken jeg siden hørte D'HE<sup>rer</sup> *Doctores Holm, Rosenstand, Bang* og *Cramer*, samt over det *Ebraiske* Sprog *Prof. Kall* den ældre. Imidlertiid maatte jeg for at erholde mit Udkomme tildrive megen Tid paa *Conditioner* i *Kiøbenhavn*, af hvilke ingen var betydelig uden en hos den værdige HE<sup>r</sup> *Hvisten-dal, residerende Capellan* til vor Frue Kirke, hvis bekjendte Indsigter og Menneske Kjerlighed skaffede mig ikke liden Fordeel, da jeg derved fik Leylighed at nyde hans Omgang. 1765 blev jeg af det høye *Missions-Collegium* efter HE<sup>r</sup> *Prof. Egedes* Forslag antaget som *Seminarist* ved den *Grønlandske Mission*. 1768 d. 25 Febr. underkastede jeg mig *Examen Theologicum* af *Doctor Holm* og *Cramer* og fik *Caracteer. haud illaudabilem*, og samme

Aften blev mig fra *Missions-Collegium* uformodentlig betydet, at jeg var udseet til samme Aar at gaae til *Grønland* som *Missionair*, hvorfor jeg maatte haste med *Dimiss* Prædikenen d. 12 *Martii* derpaa, som *D<sup>tor</sup> Holm* kjendte værdig til *Laudabilem*. D. 11<sup>te</sup> *Martii* var allerede mit Kaldsbrev udstædt, at jeg *cum venia ætatis* (da jeg var kun 24 Aar) skulde være *Missionarius ordinatus* ved *Colonien Friderich Haab* i *Grønland*, hvortil jeg d. 23 *ejusdem* af Biskop *Harboe* blev *ordineret*, afreyste d. 20 *April* og efter en langsom Reyse saae d. 18 *Junii* mine *Grønlændere* første gang. De besynderlige Besværligheder, som uadskillelig var forbunden med dette *Missionariat*, (især da *Colonien* ikke var saa beqvemt anlagt, at de døbte *Grønlændere* ved samme kunde have Boepæl for Næringens Skyld, som nødte mig til at boe hos dem i deres Huuse og Telte), vil jeg ikke her vedrøre, da jeg ikke een, men fleere gange paa mine idelige Reyser var i øyensynlig Livsfare mellem den forfærdelige Driv-Iis, som paa det Sted pleier at holde sig under Landet; Men Herren gav mig den Lykke til Opmuntring at see ikke alleene de døbte for den største Deel oprigtig i deres Christendom, men endog af Hedninger omvendte og ved Daaben lagt til Meenigheden 140 Personer i min Tid, hvilke jeg ønsker og haaber engang at treffe hos Overhyrden, at vi samlede kan give Gud Æren. 1773 efter erholdet Tilladelse gik jeg d. 18 *Aug.* ikke uden Rørelse fra *Grønland* og efter en lang og farlig Reise i daglig stormende Veir slap jeg d. 31 *Octbr.* lykkelig til *Kiøbenhavn* igjen.

Efter adskillige forgieves giorte Ansøgninger om Befordringer i mit Fædreneland forsøgte jeg det med større held i Norge, skjønt mod min Lyst, og erholdte i *Decbr.* 1774 allernaadigst *Vocation* til *Drangedals* Præstegjeld i *Aggerhuus* Stift i Norge; Vinteren derpaa indlod jeg mig i Egteskab med Jfr *Ane Dorthie Ziege*, en Datter af afg. *Capitain Sigvard Jørgen Ziege* (forhen *Capitain* for et *Compagnie* Norske Dragoner paa *Hedemarken*), som nu efter

begge sine Forældres Død opholdte sig i *Kiøbenhavn* hos sin Moster Frue *Commendeurinde Akeleje*, med hende siden avlet 3<sup>de</sup> Børn, hvoraf den mellemste bortdød i *Drangedal*; Til *Drangedal* ankom jeg ikke før *Aug. 1775*. Da saadan mange Besværligheder og Hindringer i Embedet, især mit Sinds Forfatning, ikke kunde love mig længe at kunne holde ud hos et trættekjer Folk, besluttede jeg i Herrens Navn at gjøre Forsøg om Forflyttelse til *Danemark*, og som jeg levede saa langt afsides uden at kunne vide, naar noget Kald blev *vacant*, maatte jeg give en Ven i *Commission* i *Kiøbenhavn* at søge for mig efter eget Tykke og saaledes uventet erholdt Kongl. *Vocation* til *Hobroe* og *Schellerup* i *Aarhuus* Stift d. 24 *Martii* indeværende Aar, men ankom ikke hertil før d. 12 *Octbr.*, og d. 24<sup>de</sup> derpaa blev indsat til Embedet af HE<sup>r</sup> Provst *Monrad* i *Onsild*.

Jeg har ingen Skrifter i Trykken [udgivet] uden nogle faa Beskrivelser over Naturalier, som findes indrykkede i HE<sup>r</sup> *Etats* Raad *Müllers Historia Succincta Vermium Terrestrium et Fluviatilium*, hans *Prodromus Zoologiæ Danicæ*, og 1<sup>ste</sup> Hæfte af *Zoologia Danica*, men for nærværende har jeg leveret et Skrift til Trykken under Navn af *Fauna Grönlandica Sistens animalia omnia Grönlandica*, som tilstundende Vinter ventes færdig. — Mit *Symbolum* er: *Qvicquid agis, prudenter agas et respice finem*.

d. 18 *Octbr.* 1779.

*O. Fabricius.*

## 2.

Udj Aaret 1755 den 5 *Ianuarij* er ieg *Niels Bruun*<sup>1</sup> fød i Stabel Staden *Fridericia*, hvor min Fader *Bertel Bruun*

<sup>1</sup>) Om *Niels Bruun*, der døde 29. Maj 1825 som Provst og Sognepræst til Spentrup og Gassum, men iøvrigt ikke paa nogen Maade har opfyldt de videnskabelige Forventninger, man paa Grund af hans Ungdomsstudier kunde have stillet til ham, se S. Elvius og H. R. Hiort-Lorenzen, *Danske patriciske Slægter* I, 60. Optegnelser af ham om Slægten *Bruun* er trykt i *Personalhistorisk Tidsskrift* 10. R. I, 201—6.

var Kiøbmand og Raadmand. Min Moder var en Datter af velærværdige hr. *Niels Gudme*, Sogne Præst for *Herslef* og *Wiuf* Meenigheder i *Riber-Stift*, ved Navn *Kirsten Gudme*. Neppe havde ieg fyldt det 7<sup>de</sup> Aar, førend min Moder blev sadt i Enke-Stand med 7 Sønner og 2 Døttre (af hvilke den yngste Datter, som var ikkun 6 Uger gamel, da min Fader døde, allerede er gaaet ind i Evigheden, da derimod tre af mine Brødre have bestemt sig for Kiøbmandsstanden og ere boesadte i *Fridericia*, i *Colding* og i *Kiøbenhavn*, een navnlig *Søren Bruun* er Kongelig Landmaaler ved den *geographiske* Opmaaling, under Videnskabernes *Societets Direction*, de tre øvrige Sødskende ere indgangne i den geistlige Stand, nemlig hr. *Anders Bruun*, Sogne Præst for *Harthe* og *Bramdrup* Meenigheder i *Riber Stift*, kaldet af min Sal. Morbroder *Doctor Theologiæ* og Stifts Provst *Herman Peter Gudme* i *Aalborg*, og hr. *Iens Bruun*, kaldet til Sogne Præst for *Taulow* Meenighed af min ældste Broder hr. *Agent Bruun* som Kirke-Eyere, — min eeneste Syster *Gye Kirstine* er gift med hr. *Iens Storm*, Sogne Præst for *Smidstrup* og *Schierup* Meenigheder).

Ved den priisværdigste Omhyggelighed besørgede den bedste Moder min og Sødskendes Opdragelse ved en antagen privat-Lærer, navnlig hr. *Lauritz Schurman Bagger*; Indtil bemelte Informator blev Hører 1766 ved *Fridericiæ* Latine-Skole, underviiste han os hiemme, men derpaa blev ieg af Skolens Rector *Mag. Ioh. Christoph. Neuchs* antaget til offentlig underviisning; Efter at have giennemgaaet alle Classer i Skolen, blev ieg A<sup>o</sup> 1773 af Skolens da værende Rector og af mig høyförtiente Lærer hr. *Mag. Hans Hansen* sendt til Akademiet, hvor ieg efter vel overstanden *Examen* blev af hans Høyærværdighed hr. *Doct. Balle*, som var d. Tiid Rector magnificus, indskreven blant Studenteres Tal. Aaret derefter tog ieg *Examen philosophicum* med beste Charakter, saasom ieg i den tilbagelagte Tiid flittig havde hørt Forelæsninger hos *Conf. Rd.*

*Kall, C. Horrebow, Obelitz, Riisbrich, Wadskier, og Abrah. Kall.* Min Lyst til det theologiske Studium bestemte mig strax til at søge de *exegetiske* og *dogmatiske* Collegier, som deres høværverdigheder *D<sup>t</sup>. Ped. Holm, D<sup>t</sup>. Balle og D<sup>t</sup>. Ianson* holdte, hvorved min Kundskab saaledes voxte, at ieg 1776 den 24 *April in Examine theologico* blev kiendt *Laudabilis*. Imidlertiid havde *D<sup>tor</sup> Holms* yndest tillagt mig gandske uformodentlig Plads paa *Communitetet*, som og Deel i de *Scheelers Stipendium*. Da han tillige i sær opmuntrede mig til at forblive ved Academiet, hvilket blev mig desto lettere, da hr. *Conference Raad* og Amtmand *de Løwenørn* udnævnte mig med *Consistorii* Samtykke til *Elertsens Collegium*, hvor ieg dog ikkun forblev til *Octobr. 1778*, og der udgav et *Specimen de Origine Gnosticorum*, samt under *D<sup>tor</sup> Ianson* prækede for *Dimis* med Berømmelse, da ieg tillige havde bivaanet de *homi-letiske-practiske* Øvelser, som han i Vinteren 1777—1778 anstillede for sine yndlinger. Et svageligt Helbred og Paa-rørendes Raad giorte mig det til en Pligt at forlade *Universitetet*, hvorpaa ieg begav mig til min Fødebye, og forblev udj min ældste Broders Huus, hvor der gaves mig end og Leylighed til at viise Erkiendtlighed for den Om-sorg, han, som min Formynder siden min Sal. Moders Død 1767, havde havt for mit Vel og Fremgang, ved det, at ieg paatog mig at underviise hans 3 Børn udj de for deres Alder passende Videnskaber i henseende til Religion og Sprogene. Særdeles uventet aabnede det blide Forsyn mig en Vey til at reyse udenlands, da min store og uforglemmelige Velynder hr. *Conference-Raad* og Amtmand *de Hoffmann*, Ridder, uombedet lod mig vide, at han havde bestemt mig det *Lassonske Stipendium*, ifald ieg vilde besøge fremmede *Universiteter*. Efter indhentet Raad fra mine Venner, som troede, at slig Reyse vilde være mit Helbred gavnlig, besluttede ieg i Guds Navn at modtage dette Anbud, som ieg ellers mange Aar tilforn allerhelst skulle have ønsket mig; Aar 1784 Ved

*Octobr.* Maanedes Begyndelse tiltraadte ieg Reysen til Leipzig, hvor ieg havde den Lykke at høre den hell. Skrifts Fortolkning hos *Doct. Sam. Fr. Nath. Morus* og *D. Ioh. Aug. Dathe*, samt andre til theologien henhørende, som og *philosophiske Collegier* hos *D<sup>r</sup> Platner*, *Schleusner* og *Keil*.

Efter Prokanzler *Iansons* Tilskyndelse forlod ieg Leipzig Aaret derpaa, og 1785 ved *Michaeli* reyste til *Universitetet* i *Göttingen* deels for at nytte det her værende fortreffelige *Bibliothek*, som i Henseende til sin Brugbarhed vel neppe har sin Lige i Tyskland, deels for at høre Forelæsninger over de *Orientaliske Sprog* og det gl. *Test.* Forklaring hos Ridder *Michaelis*, over *philologien* hos en *Heyne*, over det *N. Test.* Critik og Fortolkning hos *D<sup>r</sup> G. Less* og *Pr. Schleusner*, over *Histor. Dogmat.* og Kirkehistorien hos den fortreffelige *D<sup>lor</sup> Theol.* og *Pr. Planck.* Strax efter min Ankomst til *Göttingen* bevidnede Prokanzleren mig sin store yndest, ved at forsikre, at han havde udvirket mig Plads i det *Rosenkrantziske Reyse-Stipendium*, hvilket var meere Godhed end ieg nogensinde turde haabe. Da ieg i *Göttingen* havde tilbragt tvende Aar ved at høre benævnte Lærere, saavelsom *Profess. Spittler*, *Feder* og *Meiners*, saavidt min Sygelighed tillod det; kom ieg igien til Kiøbenhavn ved *November* Maanedes Begyndelse, hvor ieg forblev, indtil Forsynets viise, og altiid for mig uudsigelig naadig, Førelse beskikkede mig ved hans Kongel. Mayestets Kalds Brev af 9 *May* til at være Sogne Præst for *Hald Meenighed* udj *Nørre-hald-Herred*, hvortil ieg i Dag af hans Høyærværdighed hr. Biskop *Hee* er indviet. Herren selv forleene mig, ved sin kraftige Aand, Naade til at give saaledes Agt paa mig selv, og Lærdommen, at ieg kunde være et Exempel for dem, som troe, i *Tale*, i *Omgienngelse*, i Kierlighed, i Aand, i Troeskab, i Kydskhed! da vil det bedste Øyemed af det mig forlenede vigtige Embede vist opnaaes til Guds og *Iesu Christi* Ære, samt manges Frelse!

*Aarhuus* den 25 *Iunij* 1788.

*N. Bruun.*



## 3.

Ieg *Ianus Hornsyld*<sup>1</sup> er fød i *Horsens* d. 19 Octobr. 1757. Min Fader var *Rasmus Hornsyld*, Borger og Væver i samme Bye, og min Moder *Ane Margarethe Hornsyld*. Disse mine Forældre lode mig ved Daaben indlemme i Christi Kirke, og sørgede siden med den meest udmerkede Iver for min Dannelse og Opdragelse. Min Fader lærte mig selv at læse, og under hans Underviisning lærte jeg og min Christendom, som det kaldtes, eller Pontoppidans Forklaring. Derpaa satte han mig i Dansk Skole, hvor Skolemesteren lærte mig at skrive og regne, saa meget han selv vidste og lidt til. Saaledes lærte jeg *Regula Trium inversa*, Vexel Regning, *Algebra*, *Regula falsi etc.* gandske mekanisk. Egentlig Begreb derom havde Læreren neppe og derfor fik jeg heller indtet. Den Tiid, jeg havde anvendt derpaa, var altsaa tabt; dog havde jeg til Nytte for mig lært 4<sup>re</sup> *Species*, *Regula de Tribus*, og Regningen med brudne Tal. Under saadanne Beskiefftigelser var jeg bleven 12 Aar gammel, og nu tog min Fader sig for at lære mig sin Profession: dette var mig vel ikke kiært; da jeg havde en inderlig Lyst til at studere; men af Respekt for min Fader vovede jeg ei, uden svagt, at yttre mit Ønske, og min elskede og ærværdige gamle Faders offte yttrede Haab, at jeg skulde blive hans Alderdoms Understøttelse, eller, som han kaldte det, hans Alderdoms Kiep og Stav, qvalte nesten gandske Haabet hos mig, om at naae mit Ønske. Endelig effterat jeg i 6 Aar havde holdt ud hos ham som Væverdreng og effter mange Tildragelser, som vilde blive for vidtløfftigt her at fortelle, tillod min Fader mig, at

<sup>1</sup>) Fr. Nygård, der i Historisk Månedsskrift for folkelig og kirkelig Oplysning I, 1883, S. 65—95, 321—346, II, 1884, S. 1—50 har meddelt en udførlig Levnedstegning af Jens Hornsyld, har ikke kendt dette i flere Henseender ejendommelige Vita og beklager netop (I, 67), at Hornsyld ikke har efterladt sig selvbiografiske Optegnelser. Jens Hornsyld døde 25. Okt. 1840 som fhv. Sognepræst til Assens og Kærum. — Selvbiografien er skrevet 1792, da Hornsyld var blevet udnævnt til Præst ved Hospitalet i Randers.

komme i den Latinske Skole i Horsens. Der henbragte jeg 4½ Aar og under nu værende Sognepræst til Skiöstrup Hr. *Kattrups* og nu værende *Doctor* og Professor Hr. *Taubers* kloge og smagfulde Underviisning og Anførsel bragte jeg det derhen, at jeg med Sandhed kan sige, at jeg kom med en sielden Modenhed til Akademiet, hvor jeg forblev paa 13<sup>de</sup> Aar, i hvilken Tiid jeg underkastede mig *Examen Artium, Philosophicum, Philologicum* og *Theologicum*. I samme Tiid fortsatte jeg min Læsning i Tydske og Franske Skriffter, hvilke Sprog jeg uden Underviisning og Anførsel havde lært mig selv: det første, medens jeg endnu var Dreng hos min Fader, og det sidste, mens jeg gik i den Latinske Skole. Desuden søgte jeg at skaffe mig ald den Kundskab, jeg kunde i Iurisprudents, Naturhistorie, Statistikens forskiellige Dele saasom den rurale og merkantiliske Oekonomie *etc.*, Æsthetik og i alt, hvad jeg troede, der kunde bidrage til at danne og forædle Mennesket. Deri vare Kammerherre *Suhms* og Kongens Biblioteker mig til en saare væsentlig Tieneste, og i adskillige af disse Videnskaber vare Professorerne Conferentsraad *Iacob Edvard Colbjørnsen*, *Doctor Moldenhaver* og Hr. *Rahbek* mig meget nyttige ved deres Forelæsninger og endnu meere ved deres venskabelige Omgang. Med Børns og unge Menneskers Underviisning beskiefftigede jeg mig og i samme Tiid, ogsaa har jeg *dimitteret* adskillige til Akademiet. Dog opfordrede min Lyst til Videnskaberne mig til at opofre min Tiid især paa min egen Dannelse, og var denne Lyst saa stoer, at jeg ikke skyede, endog trykkende Mangel. Denne Mangel blev dog mindre trykkende derved, at jeg de sidste 6¼ Aar var *Decanus* med 60<sup>dr</sup> aarlig Løn. Nogle smaae Prøver paa mine samlede Kundskaber har jeg vovet at forelægge Publikum, som Recensent i de Kiøbenhavnske Lærde Effterretninger f. e. over *Roths* Philosophies Ideer, over hans Naturbetragtninger, over *Fleischers* og *Treskows* Doktor Disputatser, over den nye Lærebog, over

*Bastholms Breve om Sielens Udødelighed og flere. Men det, som meest har beskiefftiget mig, siden jeg fik nogen Forstands Modenhed, og som jeg i ald min Læsning har haft Hensigt paa, har været, at skaffe mig en saa meget muelig, rigtig Kundskab om Mennesket og dets Bestemmelse. Der gives, især i vore Dage, meget, som opfordrer til at anskaffe sig denne Kundskab, og meget, som gjør det vanskeligt, at erholde en rigtig, og havde ei, nest Guds Hielp, min Faders uhyklede Religion, hans Psalmer, som han sang med Aand og Krafft, og min tidligen begyndte og fortsatte Læsen i Bibelen været, saa troer jeg sikkerligen, at jeg havde forvildet mig paa min Bane, som jeg vist ikke havde udkastet for mig med Frygtsomhed, men med Moed: ikke anlagt langs med Kysterne, men ud ad den aabne Søe, for ved Forsynets Bistand og Veiledning at finde det forjettede Land. O, var jeg saa lykkelig at have fundet det! hvor vilde jeg da med Glæde gaae hen, hvor Gud kalder mig, arbeide og stræbe, og haabe til Gud, at mit Arbeide ei skulde være forgieves.*

## 4.

Die 3 Nonar. febr. 1776 in insula Sti Thomæ natus est Thomas Schatt Rørdam<sup>1</sup>, patre Christiano Bolle Rørdam, olim hujus insulæ sacrorum, nunc vero Kintzervigiensium dioecesis Bergensis curatore strenuo nec non nomarchiæ Hardanger præposito, et matre Maria Elisabeth Schatt. Qvum autoritate et disciplina paterna, qvæ puero essent præscienda, ut scholis publicis faustuosius uti posset, rudimenta artium liberaliorum percepta tenuissem, Roeskildiam missus est, ut, qvæ superessent studiorum lineandorum

---

<sup>1</sup>) Thomas Schatt Rørdams Levned er udførligt skildret i Kirkehist. Saml. 3. R. II, 374—436 af H. F. Rørdam, der dog ikke synes at have kendt dette Vita. Th. S. Rørdam døde 18. Sept. 1831 som Provst og Sognepræst til Tølløse og Aagerup.

expoliendorumque incrementa ornamentaque adjicienda ea ante abitum in Accademiā cumulatione mensura accederent, communi supremam classem regentium Doctoris Theolog. et Professoris S. V. Tauberi nec non doctissimi Magistri Severini Sævel curæ diligentiaque commissus est, scilicet ut scolam, cui tanquam almæ matri plurimum debuit pater, eandem educatricem fautricemque coleret filius. Post biennium (ab anno nempe 1790 usque ad 1792) mense Octobris numero civium Univer[si]tatis Havniensis adscriptus, philosophicum deinceps atque philologicum examen subii mense Aprilis atque Octobris 1793.

Subsidiariis profectus scientiarum in Accademia maturandis destitutus, Havniā reliqui, necessaria ad vitam sustentandam incrementaque scientiarum capienda obtinui apud Virum admodum V. Petrum Teilman, Tostrup Siellandiæ strenuus religionis doctor; per spatium annorum 4½ trium ipsius filiorum moderator præceptorque fui domesticus, quo tempore peracto, cum idoneus censeretur filius natu maximus, qui Accademiā mitteretur, rure relicto urbem repetii, ibique deo favente rursus electus sum ad studia filiorum illustrissimi Grove moderanda, in quo opere fungendo fere triennium peregi. Interea tamen studiis theologicis, jam dudum a me lubentissime cultis, ulterius operam dedi, horisque ab institutione relictis fideliter utens in Prælectioni Theologorum frequentandis eo perveni, ut die 1 Maj 1800 in Examine theologico laude dignus visus sim — Specimina homiletica et chatechetica edidi mense Julii, illud censore S. V. Moldenhavero laude dignum censebatur, hoc censoribus Bast, Hjorth, Munter laudabile et quidem egregie judicatum est.

Cursu accademico ita peracto versatus sum deinceps in studiis commilitonum inprimis eorum, qui theologiæ sese dederant, moderandis adjuvandisque usque ad d. 1 Octobris 1801, quo tempore per celeberrimum Johannem Arnoldum Fischer vocatus sum religionis doctor ecclesiarum Seerup et Lemming, quam vocationem deinceps con-

firmavit Ser. Rex d. 30 Octobr. Ita me legitime vocatum confirmatumque muneri religionis doctoris inauguravit S. V. Episcopus Janson d. 2 Decbr. 1801.

Thomas Schatt Rørdam.

5.

Natus sum<sup>1</sup> Hafniæ d. 3 Octobris MDCCLXXX patre Vilhelmo Müller, matre vero Frederica Dorothea Rasmussen, qui mihi carissimi ac optimi parentes quod adhuc vivant, summas deo gratias ago. Patruo gavisus sum viro venerabili admodum, Johanne Henrico Müller, sacris in æde Spiritus Sancti dicta olim fungente, cujus in me beneficia pia mente semper recolam. Ejus ope sublevatus scholam hauniensem, quam vulgo virtutis civicæ dicunt, frequentavi ab anno ætatis VII ad XV usque, quo tempore, anno nimirum MDCCXCV mense Octobris, civibus academicis adscriptus sum, inter illos, qui publico ornati sunt encomio, primum obtinens locum. Anno sequenti examini-bus, quæ philosophicum ac philologicum solent nominari, me subjeci, characterem quoque reportans laudab. cum distinctione. His ita peractis totum me dedi theologiæ studio, privatis publicisque prælectionibus Academiæ nostræ tunc temporis Theologorum per biennium assidue interfui, et anno MDCCXCIX mense Aprilis examen theologicum cum laude subii. Alios instituendo demum necessaria ad vitam sustentandam quæsi, partim in scholis partim inter privatos parietes litterarum ac artium liberaliorum elementa pueros pro virili edocens. Tempus vero matutinum ac vespertinum fructiferum menti meipsius reddere conans, litteris nominatimque Theologiæ, Philosophiæ ac Æstheticis per hoc temporis spatium operam

---

<sup>1</sup>) Tage Müller dode 2. Okt. 1849 som Biskop over Ribe Stift. — En anden, noget afvigende Selvbiografi, ligeledes paa Latin, findes trykt i det i Anledning af Tage Müllers Bispevielse af P. E. Müller udstedte Program »Vita Lagonis Urne, episcopi Roskildensis«, II, 1833, p. 17—19.

navavi, ut vires meas qualescunque rite exercerem dignusque evaderem, qui religionis ministri aliquando funger munere nec non plane injuste dicerer reipublicæ litterariæ civis. Cathecheticum vero specimen exhibui mense Novembris anni MDCCCIV ad libr. doct. Cap. 3 § 6—10 juniores interrogando explorans, quod laude et quidem egregia laude dignum judicarunt S.V. censores. Concionem quoque ex edicto regio præscriptam die V Aprilis MDCCCVI habui super Matth. XII, 7, caractere ornatus: laudabilis et quidem egregie. Voluntate benignissimi numinis interdum explorari nescia, nunquam non sapientissima, et regis gratia, mihi omnia omnino cara relinquere coacto<sup>1</sup> injunctum est munus religionem tradendi coetibus in diocesi Vrads<sup>2</sup> sitis, qui Nørre-Snede ac Eistrup audiunt, illa imposita conditione, ut qvotannis CCCL imper. antecessori meo venerando<sup>3</sup> traderem. Eruditissimi doctissimique episcopi Andreæ Birchii tentamen ante munus suscipiendum postquam sustinuissem d. XXI Maji h. a., ipso gravissimo muneri initiatus sum d. XXIII mensis ejusdem.

*Πάτερ μου — γενηθήτω τὸ  
θέλημά σου.*

Aarhusiæ d. XXIII Maji MDCCCVI.

Tage Christianus Müller.

---

<sup>1</sup>) Den lidt forknytte Stemning, der her kommer til Orde, veg snart Pladsen for en mere tillidsfuld, og i Selvbiografien i det ovenfor nævnte Bispevielsesprogram siger Tage Müller, at det var ham en Trøst som Landsbypræst at lære »campos Iutiæ erica tectos sterilesque non minus lætos, immo forte uberiores proferre fidei Christianæ fructus, quam amoenissimas quascunque alias patriæ nostræ regiones«.

<sup>2</sup>) Udtrykket maa rettes til: »in diocesi Arhusiensi in nomarchia Vrads«.

<sup>3</sup>) Niels Friborg (1731—1809), Sognepræst i Nørre Snede og Eistrup 1774—1805.

## 6.

Anno 1773 die 3<sup>to</sup> Maji Neocopiæ Sellandiæ natus est Ianus Henricus Larsen<sup>1</sup> e patre Lars Larsen, negotiatore honesto adhuc in vivis, matreque Zine Catharina Sørrensen, olim defuncta. Posteaquam literarum prima elementa præceptore privato didicisset, disciplina publica, quæ Roeskildæ est, commissus, ibi per octo annos, et quod excurrit, pulverem trivit scholasticum<sup>2</sup>, donec in literis eum fecisset progressum, ut vitæ academicæ maturus existimaretur. Tum Celeberrimi Doctoris et Profess. Tauberi, Scholæ ejusdem Rectoris meritissimi, testimonio ornatus Hafniam petiit, ibique notitias, quas secum e Schola attulerat, in universitate regia Professoribus explorandas tali cum successu præbuit, ut omnium consensu laudabilis renunciaretur. Absoluto 1792 hocce examine, sequentique anno, philosophico etiam ac philologico utroque cum laude, animum ad solidiora studia composuit scientiæque medico-chirurgicæ operam dare coepit. Verum enimvero morbo interea gravi correptum mortique vicinum tantam valetudinis jacturam jam fecisse judicarunt hujus rei periti, ut Medicinæ studia utpote molestiora Theologicis commutanda ægroto satius ducerent. Ab eo inde tempore studiis theologicis se totum dedit tantumque in iis profecit, ut post trium annorum spatium, in Examine, vulgo Attestatum dicunt, mense Octobr. 1796 Haud illaudabilis proclamaretur, specimen vero scriptum præcipua laude dignum judicarunt S. V. censores. Vinculis tum demum solutus Doctorum opinionum de novo studia theologica in-

<sup>1</sup>) En stærkt afvigende (ligeledes latinsk) Selvbiografi af denne Mand, der døde 30. Maj 1852 som Dr. phil. & theol. og fhv. Sognepræst i Holbæk og Merløse, findes i Københavns Universitets Program i Anledning af Doktorpromotionen 1821 S. 19—24. — Om hans Præsteliv i Holbæk se Anders J. Eriksholm i *Fra Holbæk Amt*, 1907, S. 50—61; jvfr. *Højskolebladet* XXX, 1905, S. 889—96, 1293—6.

<sup>2</sup>) J. H. Larsens »Minder fra Roskilde Latinskole i Slutningen af det 18de Aarhundrede« er udgivne af Laurids Prip og Sofus Elvius i *Vor Ungdom*, 1900, S. 1—23.

vestigare incepit, neqve ullum diem sine ulte[ri]ori progressu effluere passus est. Monumenta igitur sacri Codicis denuo evolvit exploravitqve, ac omnia fere, qvæ ad ea illustranda, dilucidanda, Textumqve critice corrigendum constitutumqve attulere viri docti iterum atqve iterum legit lecta litteris, qvantum fieri posset, mandavit, ut memoriæ altius infixæ hærent, essentqve semper in promptu. Probe enim sciens priscorum classicorum lectionem et interpretationem optimum esse mentis excolendæ et firmandæ subsidium plurimumqve in iis inveniri eorum, qvæ suo studio et indagationi unice deberi temere jactat ætas nostra, haud alienum, immo necessarium duxit talem cum iis familiaritatem inire, ut suum cuiqve redderet, fastumqve pro virili, si opus esset, reprimeret eorum, qvi suæ industriæ ac studio omnia adscribant, Veteresqve alto supercilio dispiciant. Id vero meditati, legenti, scribenti præcipuum, ut animo bene culto, virtuteqve firma ac stabili munus in Ecclesia rite obiret officiisque omni ex parte satisfaceret. Neqve cum ulla in re hospitem esse deceat religionis doctorem, eumqve qvo auditoribus utiliore, eo revera perfectiorem putaret, limitibus disciplinarum Theologicarum etsi haud angustis, contineri se non passus est. Verum ad mathematicas qvoqve, physicas, botanicas, militares, historicas animum advertit disciplinas, tantumqve in iis proficere annisus, qvantum sibi necessarium duxit. Cumqve ita per qvinque annorum spatium indefessus laborasset, Regis Clementia 1801 ei injunctum est munus ecclesiis Kiøbeleviensium et Vindebyorum in Laalandia religionem xstianam tradendi. Eodem anno Saram Sophiam Margaretam Heusneri duxit uxorem, ex qua iv hucusque liberos natos habet, uno vero filio præmatura morte erepto. Tritis in eo munere curis molestiisque ac incommodis cujuscunqve generis pleno, necessariis vero ad vitam sustentandam liberosqve educandos satis vacuo, vij annis, tandem Anno 1808 Mense Maji Regis Frederici VI<sup>ti</sup> gratia effectum est, ut Tertii Sacrorum ad Ædem cathedralem



Arhusiensem Moderatoris loco præficeretur. Anno 1805 pro gradu Magistri artium et Doctoris Philosophiæ in universitate Haufniensi cum laude disputavit. Præcipua ab eo hucusque scripta et typis divulgata, nonnullis vilioris pretii omissis, hæc sunt: 1. Hvorfore ringeagtes den gejstlige Stand? 2. Hvilke Kundskaber udfordres der til at være en duelig Religionslærer? 3. Liturgiske Aphorismer i Anledning af Biskop Boyesens Plan. 4. Hvad er Aarsag til de danske Smaakiøbstæders maadelige Forfatning. (Belønnet med Landhuusholdningsselskabets største Sølvmedalie). 5. Kritisk exegetisk Forsøg over קהלת 6. Commentarii critico-exegetici in qvorundam Prophetarum Vaticinia Specimen primum. 7. Forsøg til en militair Forsvarsplan for Kongeriget Dannemark 1808. — Hæc hac-tenus!

Arhusiæ scribebat 16 Septemb<sup>r</sup> 1808.

Janus Henricus Larsen.

7.

Ego Hans Christian Lyngbye<sup>1</sup>, nuper electus sacrorum minister in ecclesiis Giessing et Nørager in Dioecesi Arhusiensi, natus sum d. 29 Junij 1782, patre Iens Michelsen Lyngbye, ecclesiis Gierding et Blendstrup in Dioecesi Viburgensi a cantionibus sacris, jamdudum anno 1802 emortuo, et matre Mette Christensdatter, etiamnum superstitite. Duodecim annos natus domo receptus fui Simonis Røst, antistitis in Dioecesi Alburgensi, qvi victum et institutionem per qvatuor annos gratis præbuit, meqve deinde e privato suo magisterio in publicam Scholam Alburgensem emisit. Hic triennio peracto ad Academiam Hafni-

<sup>1</sup>) Om Hans Christian Lyngbye, der døde 18. Maj 1837 som Sognepræst til Søborg og Gilleleje samt Medlem af Det kgl. danske Videnskabernes Selskab, og hans Fortjenester som Botaniker se Carl Christensen, Den danske Botaniks Historie I, 228—32; II, 182—3. Om hans Forhold til Søren Kierkegaard jvfr. bl. a. E. Steenvinkel-Svendsen, Kirkeminder og Præsteliv S. 49—51.

ensem a Joanne Gottscalch, scholæ rectore, anno 1802 dimissus in examine Artium Characterem obtinui Laudabilem et publico encomio ornatum. Sequenti anno Examen philologicum et philosophicum, utrumqve cum characterē Laudabili, sustinui. Sic primo Academico cursu peracto, cum ob opum penuriam haud amplius Hafniæ morari licuerit, solidum præceptoris munus suscipere coactus fui. Talem spartam in Venilia mihi demandatam suscepi, et per 6 annos in ea versatus fui. Deinde anno 1809 Hafniam reversus, cum ad Theologiæ studium animum appulissem, examen Theologicum sustinui d. 10 Januarii 1812 et Characterem Laudabilem obtinui, specimen scriptum egregia laude dignum. Postea in Fionia munere præceptoris per qvatuor annos fungens, cum interea Examen Homileticum et catecheticum utrumqve cum Characterē Laudabili Hafniæ 1814 sustinuissem, præter Theologiam etiam rem herbariam, cui jam antea operam dedi, colere haud neglexi. Eo tempore qvæstionem botanicam, ab Universitate Hafniensi expositam, explicare conatus sum, et præmium reportavi; ut autem iste tractatus eo completior evaderet, itinera in Norwegiam et in insulas Færøenses propriis sumtibus peregi, et deinde per unum et dimidium annum Hafniæ degens, in tractatu illo botanico de Hydrophytis Danicis, qvod regiis sumtibus nuper prodiit, edendo eram occupatus. Scripsi etiam nonnulla alia commentariola, ut Versionem cantus cujusdam Færoensis, qvæ in Script. soc. litt. scandin. exstat; item Observationes Hierobotanicas, qvæ in Actis synodalibus Dioec. Fionensis publici juris nuper factæ sunt; præterea tractatum de Delphino Grinda, pro qvo præmium soc. reg. litt. Dan. obtinui, et duos alios minoris momenti. Deniqve Regi nostro clementissimo munus ecclesiasticum supra memoratum, qvod inter alia submississime expetere, die 28<sup>vo</sup> Maji 1819 mihi demandare placuit, in qvo munere, cui hodie d. 13 Aug. 1819 initiatus sum, allaborabo,

ut officia mea diligenter et jurijurando, qvod Episcopo meo summe venerabili feci, convenienter expleam iisque pro virili faciam satis.

Arhusiæ, die 13 Augustii 1819.

Hans Christian Lyngbye.

8.

Den 16<sup>de</sup> evangeliske protestantiske Sognepræst i Kousted og Raasted under Aarhuus Stift er Johan Gunlog Gunlogsen Briem<sup>1</sup>, kaldet af hans Majestæt den 20<sup>de</sup> Februar 1835 til dette Embede, som han tiltraadte den 3<sup>die</sup> Paaskedag 21<sup>de</sup> April næstefter.

Han er født den 19<sup>de</sup> April 1801 (2<sup>den</sup> Søndag efter Paaske; var det tilladt at laane et horoskopisk Udtryk af den evangeliske Constellation: under den gode Hyrdes Øie) paa Gaarden Grund i Ørfjord paa Island, og samme Dag døbt i Gaardens Kirke af den for sin præstelige Aand og Virksomhed berømte Ion Jonsen. Hans Forældre vare daværende Matriculsecretair, senere Sysselmand, Kammerraad Briem († Febr. 1834) og Hustrue Valgerd, Datter af Provst Arnesen og Søster til Lexicographen Paul Arnesen.

Tidlig bestemtes han til den geistlige Bane, til hvilken og Læsningen af gudelige Skrifter saavelsom hans fromme Omgivelser tilligemed Erindringen om hans Forfædre, en gammel Præsteslægt, drog hans Længsel og begeistrede hans Hu. Det hører saaledes til hans kjereste Minder fra hans Barndomsalder, at en af de første Bøger, han eiede, var en af [en] paa Landmaaling reisende Officeer foræret Lommeudgave af det græske N. T. (Genf 1632), og at han engang af en Fremmed blev truffen læsende i Basts Bearbejdelse af Steeles Beviis for, at Religionen allene for-

---

<sup>1</sup>) Om J. G. G. Briem, der døde 13. Okt. 1880 som fhv. Sognepræst til Gunslev, se Jón Helgason, Íslendingar í Danmörku fyr og síðar, 1931, S. 20—1 (med Portræt).

maaer at danne en stor Mand. Med megen Salvelse, hvis Indtryk forøgedes ved den famlende Uformuenhed i Sproget, lagde denne Mand, gribende Øieblikket, Haanden paa Drengens Hoved, velsignede og bad, at han ei maatte eftertragte det Høie, men ved Religionens Kraft blive en god og retsindig Mand, brugbar og nidkjer til Kristi Riges Udbredelse: denne Mand var Bibelselskabets Apostel Ebenezer Henderson.

At hans fornævnte Moderbroder var bleven Overlærer ved Slagelse lærde Skole, foranledigede, at han efter dertil at have nydt Underviisning i sin Faders Huus i Sommeren 1815, sendtes efter Universitets Directionens Bevilling til denne Skole, hvor han forblev fem Aar, uagtet just Paul Arnesen ved sin Søstersøns Ankomst (October 1815) derfra forfløttedes til Rectoratet i Frederitz. Blandt sin Ungdoms kjerlige Fædre og velsignede Veiledere nævner han fortrinlig Rector Vithusen, Mathematikeren Kreydahl, hvis brændende Tro og dybe Følelse for alt Ædelt og Op-høiet maatte tillige med hans iegode Hjerte henrive en Discipel, hvem han [viiste] esoterisk Omhu og Veiledning i sine Livsstudier, og Overlærer, senere Rector Quistgaard, der ved sit ærværdige billige Retsind og sit blødt-smeltende Ord som Religionslærer har haft megen Indflydelse paa at udvikle de tolerante Anskuelser, men og faste Grund-sætninger, hvilke I. G. G. Briem som Yngling og Mand, som Underviist og Underviisende har stræbt at tilegne sig. Men iblandt alle de lysende dyrebare Navne bliver intet ham uforglemmeligere (*nulla carior, nulla crebrior re-currit imago*), end Adjunct Snitkers, som og senere gav ham en Datter tilægte.

Ved Universitetet deponerede han herfra 1820 med *laudabile*, absolverede anden Examen i den sædvanlige Tid med samme Character og begyndte strax derpaa det theologiske Studium. I hvor megen Tak han nu skylder Prof. P. E. Müllers og I. Møllers over hans Roes ophøiede Virken til hans theologiske Dannelse, har han dog anseet det for

den største Naade, ham af Forsynet er vederfare, at ham forundtes at sidde ved saadanne Gamalielers Fødder som H. N. Clausen og I. P. Mynster. Hvad hans Sjæl har af Sands for Lys og Orden, for kristelig Forskens Frihed og Styrke, hvad den har af Ærefrygt for Kjerlighed til Viden-skabens Helligdomme, skjærmende hvælvede over Herrens Alter, det skylder den fornemmelig den Førstes academi-ske Underviisning, og den Andens Prædiken, og han beder Gud om daglig at maatte bære rigere Frugter deraf. I Foraaret 1825 erholdt han *haud-illaudabilis* ved sin Em-bedsexamen, gik derpaa ind i Pastoral-Seminariet, hvor han under Stiftsprovst Clausens taknemmelig benyttede Veiledning øvede sig med saadan Flid, at hans Demis-prædiken d. 3<sup>die</sup> April 1826 erkjendtes *laudabilis*, som og hans Catechisation den 19<sup>de</sup> Marts næstforan havde erholdt *egregie*.

Han kan ikke skue tilbage paa sit Ungdomsliv uden med den inderligste Taknemlighed at ihukomme de Under-støttelser, som have banet og lettet hans Studier. Foruden betydelige Stipendier til Logement af Skolen, erholdt han Ugedagsspiisning hos adskillige Velyndere i Slagelse, og ved Universitetet fik han først Regentsen og Communi-tetet og efter disses Udløb Valkendorphs Collegium. Til Privatpræceptor havde han ved Universitetet havt Børge Thorlacius, for hvis mangfoldige Goddædighed imod ham, han aldrig kan faae denne fuldt takket i sin Grav. Hvor-megen Indflydelse har Venskab paa vor Aands Udvikling! Ligesom Finn Magnussen og Paul Arnesen vare hans ældre Velyndere, saaledes vare N. P. Henneberg (nu Præst til Haurum) fra Skoleaarene, Rasmussen (en bekjendt Philo-log) fra de første Studenteraar og C. H. Bredsdorff (nu Præst i Vesterskjærning) fra Valkendorphs Collegium hans trofaste Venner.

Efterat han nu en Tid havde informeret unge Menne-sker til at tage Artium, samt underviist i et Par Skoler, forundtes ham den 6<sup>te</sup> October 1826 det residerende Ca-

pellanie i Bjerregrav, Aalum og Tanum under Viborg Stift, hvortil hørte at forestaae Skolen i Hovedsognet, hvilket Embede Ingen foruden ham samme Gang havde søgt, og til hvilket han ordineredes den 22<sup>de</sup> Novembr. næsteften. Af Sognepræsten i dette Pastorat den, som Forfatter af Stedet[s] Presbyterologie, bekjendte C. L. Sinding har han lært saare meget henhørende til den practiske Pastoral-Viisdom, og da han ved givne Anledninger erholdt saare anbefalende Vidnesbyrd af Biskoppen, har han troet at torde antage det for en Anerkjendelse af, at han trolig og tilbørlig har varetaget dette sit hidtil, altsaa i 8¼ Aar havde Embede, at Stedets Patron Grev Scheel-Plessen har haft den Bevaagenhed at foreslaae Majestæten ham til Opnaaelsen af Kousted og Raasted Sognekald i Aarhus Stift.

Gud give mig nu Naade til at betjene det i Jesu Navn.  
Kousted den 18<sup>de</sup> Mai 1835.

J. G. Gs. Briem.

---